

Loyalitetsprogrammer "beskattet" – I Norge skal virksomheder opgive medarbejderes forbrug af loyalitetspoint til skat

Virksomheder er usikre på hvilke praktiske tiltag de kan tage for at overholde den nye regel som gælder fra næste år.

Fra 1. januar 2019 er det lovpligtigt for norske virksomheder at indberette til landets skattemyndigheder når deres medarbejdere i privat øjemed har brugt loyalitetspoints som er optjent på forretningsrejser.

Som det også er tilfældet i Danmark og Sverige betragtes loyalitetspoints fra forretningsrejser som et skattepligtigt gode i Norge hvis medarbejderen bruger pointene til private rejser. Men skattemyndighederne i alle tre lande har dog ikke nogen realistisk metode til at holde styr på om folk er sandfærdige. Resultatet heraf er at kun meget få personer rent faktisk opgiver de points de har brugt i deres selvangivelse.

Nu har den norske regering besluttet at slå ned på dette ved at gøre arbejdsgivere ansvarlige for at tracke og indgive forbrug af points. De norske myndigheder siger at denne nye regel vil betyde NOK 114 millioner mere i statskassen.

Men arbejdsgivere har beklaget sig over dette nye krav om indrapportering som de ser som uigennemførligt. "Lige nu kan jeg ikke se nogen løsning på problemet. Vores medlemmer er meget frustrerede," sagde Jan Henrik Ulvatne, Norwegian Business Travel Associations administrerende direktør til *Business Travel News*.

Perspektiver på Rejser og Økonomi

Blandt de udfordringer som indtil videre er identificeret er:

Der findes ingen automatiseret metode til at tracke data

Den norske regering har indtil videre ikke udstukket nogen retningslinjer eller metodologi for hvordan medarbejderes loyalitetspoints skal indberettes. Den eneste mulighed lader til at være at arbejdsgivere pålægger deres medarbejdere at opgive hvor mange forretningsrejseoptjente points de har brugt til private formål.

Men hvordan blev pointene optjent?

Størstedelen af de medarbejdere som optjener bonuspoints gennem virksomhedsrejser optjener også points til det samme loyalitetsprogram gennem privat forbrug. Og ikke kun via ferierejser. Nu til dags optjener medlemmer af loyalitetsprogrammer også points gennem mange andre kilder, som for eksempel supermarkedsindkøb. Hvordan skal man identificere hvilke af de points der indløses af en rejsende der er optjent via virksomhedsforbrug og hvilke der er optjent via privatforbrug?

TMCs kan kun hjælpe i begrænset omfang

Arbejdsgivere kunne bede deres TMC (travel management company) eller andre serviceleverandører om at indrapportere de loyalitetspoints der optjenes på hver enkelt booking foretaget gennem TMC eller online bookingværktøj. Men medarbejdere skal indberette til skattemyndighederne hvor mange loyalitetspoints optjent i forretningsøjemed de *bruger*, ikke hvor mange de *optjener*, og TMC ligger ikke inde med den information.

Det er ikke nogen holdbar løsning at forbyde points ...

En mulig måde at simplificere problemet er ved at forbyde medarbejdere at optjene bonuspoints. Men for hyppigt rejsende er loyalitetsprogrammer dog meget vigtige af andre årsager end points, for eksempel med hensyn til prioriterede ventelister, adgang til lounge, extra bagage og lejlighedsvis opgraderinger.

... og det er profiladministration heller ikke

En anden mulighed kunne være at fjerne oplysninger om loyalitetsprogrammer fra de rejsendes TMC og bookingprofiler sådan at points ikke kan krediteres på bookingtidspunktet. Men dette ville heller ikke fungere: de rejsende kan bare indkassere deres points når de checker ind i stedet. Denne taktik kunne også friste rejsende til at booke deres forretningsrejser via online forbrugerkanaler i stedet, hvilket ville sætte overholdelse af virksomhedens rejsepolitik over styr.

Flyselskaberne er heller ikke til nogen hjælp

En åbenlys løsning ville være hvis flyselskaber og andre transportleverandører havde to separate medlemskaber for forretningsrejsende: et for points på rejser som betales af deres virksomhed og et andet til privat brug. Flyselskaber tillader dog ikke dette fordi det udvander deres loyalitetsprogrammets tiltrækningskraft og indflydelse. Det ville være svært at indføre lovgivning som tvang dem til at tilbyde dobbeltmedlemskab medmindre reglerne gjaldt i hele EU.

TravelpoolEurope perspektivet – der er brug for mere lovgivning før det bliver en succes at beskatte loyalitetsprogrammer

Vi er ikke tilhængere af loyalitetsprogrammer. En af grundene til at leverandører benytter sig af dem er for at lokke forretningsrejsende til at lægge mere af deres forbrug hos leverandøren frem for at følge virksomhedens rejsepolitik. Enhver ny regel som gør loyalitetsprogrammer mindre magtfulde er derfor i teorien velkommen.

Problemet ligger i at gøre teorien til praksis. På nuværende tidspunkt mener vi ikke at det nye indberetningskrav fra den norske regering er anvendeligt af de mange grunde som vi har nævnt herover.

Noget der gør situationen endnu mere besværlig er at leverandører ikke lader arbejdsgivere administrere eller endda se deres medarbejderes loyalitetsprogramsopgørelser. En løsning kunne være at arbejdsgivere lader deres ansatte fortsætte med deres medlemskaber af loyalitetsprogrammer, men at pointene kun må indløses til forretningsrejser. Medarbejdere ville blive godtgjort for eventuelle privat optjente points som benyttes i forretningsøjemed. Men her vender vi tilbage til det fundamentale problem med umuligheden i at skelne mellem privat optjente points og points optjent på forretningsrejse.

Vi mener at tiltaget med at få folk til at indberette deres forbrug af skattepligtige points kun kan fungere i samspil med yderligere lovgivning som siger at leverandører skal tilbyde separate medlemskaber af private og forretningsmæssige loyalitetsprogrammer, eller at de i det mindste skal give arbejdsgiverne adgang til indsigt i programmerne. Hvis dette skulle ske ville vi kunne støtte den norske regerings tiltag meget mere helhjertet.